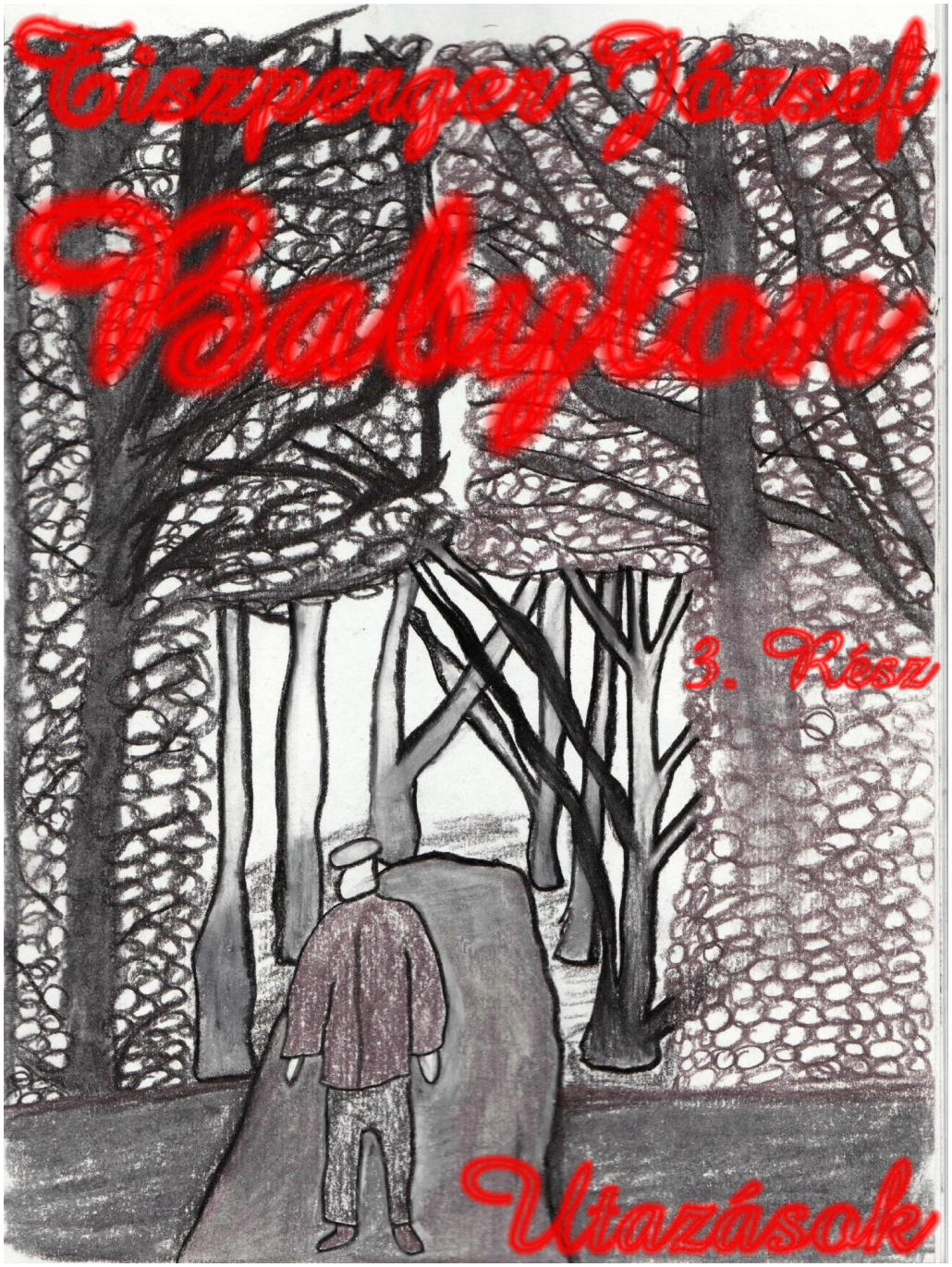
Tiszpergen József
Babylon
3. Rész
Utazások

Babylon 3. Rész

Utazások

Tiszperger József

Publio Kiadó

2013

Minden jog fenntartva!

Utazások.

Aznap éjjel Amon és csapata sürgős riasztást kapott.

A főnök éppen otthon főzött, amikor a látnok hangja megszólalt a fejében.

Legtöbbjük a városközpontban lakott, úgyhogy nem volt nehéz hamar odaérni. Néhány perc alatt futva mindannyian megérkeztek.

A helyszín egy kis rendőrőrs volt a folyótól nem messze.

- Bevittek egy kakukkfiókát! - hallották Szirén hangját a fejükben - Ha nem cselekszünk pár percen belül, buktuk a rendőröket!

Az osztag bement az épületbe.

A recepciós pultnál egy fiatal rendőrnő volt szolgálatban, aki meglepetten nézett a fekete egyenruhásokra.

- Miben segíthetek? - kérdezte reflexből.

- A folyosón jobbról az első ajtó mögött van egy kihallgató szobában két rendőrrel! - a látnok hangja sürgetővé vált.

- Terrorelhárítás! - mutatta fel a jelvényét Amon - Látnunk kell, akit legutóbb behoztak!

- Azt, aki részegen randalírozott? - csodálkozott a nő.

- Menjetek be most azonnal! - utasította őket Szirén a fejükben.

- Nyissa ki ezt az ajtót, ha kedves a társai élete! - üvöltötte Amon.

Mind elővették a fegyvereiket.

A rendőrnő végre rácsapott az ajtónyitó gombra, ők pedig beözönlöttek.

Amon nyitott be először a kihallgató szoba ajtaján.

A két rendőr csípőre tett kézzel állt a szoba közepén, egy széken ülő fickó felett.

Az alany viszonylag normálisan nézett ki, eltekintve a bőre szürkeségétől. A feje lefelé lógott, és érthetetlen szavakat morgott maga elé.

Amon itt is felmutatta a jelvényt.

- Kifelé! - mondta a rendőröknek.

Azok még tétováztak.

A kommandósok körbeállták a széken ülő fazont, és rászegezték fegyvereiket.

- Kifelé! - ismételte a vezetőjük, és az emberek ezúttal hallgattak rá.

A zombi felnézett, és rájuk vigyorgott.

- Tűz! - adta ki a parancsot Amon.

A gépfegyverek egyszerre ugattak fel, de csak a széket szedték miszlikbe.

Egyedül Kargó sorozata talált, az le is tépte a szörny bal karját. A zombi máris a nyakában volt.

Jobb kezének ujjai karmokként vágtak bele a kommandós vállába, pofáját harapásra nyitotta.

A lendület földre vitte Kargót a lénnyel együtt. A tárban maradt négy lövedéket támadója gyomrába eresztette. A golyók a hátán jöttek ki, de ez meg sem kottyant neki.

Moklosz fogta át a szörny fejét, és teljes erejéből az ellenkező irányba húzta. Csak így sikerült megakadályozni a fertőző harapást.

Már Amon is ott volt, és ketten próbálták lefejteni a fazont társukról.

A két vámpír együttes erőfeszítésével ez végül sikerült. Elhajították a szoba másik végébe.

Szamek és Darázs tüzet nyitottak. Egyikük a lábait kaszálta el, a másik a fél fejét.

A zombi mindenféle váladékokat fröcskölt szét, miközben a földre toccsant.

Nem zavartatta magát. Csonkjaival, és ép karjával tolta-húzta magát előre, kiszemelt áldozata felé.

Hihetetlen volt. A fél arca hiányzott. Ami az agyából megmaradt, az kifelé himbálózott a koponyáján keletkezett üregből, de még mindig nem halt meg.

- Csak a tuti fejlövés állítja meg őket! - adta meg a tippet Szirén.

Amon a többiekre nézett. Már mind újratöltöttek, kacsintottak, bólintottak neki.

Egyszerre nyitottak tüzet az élőholt fejére.

Addig lőtték, amíg a koponyájából semmi nem maradt, s a test is csupán torzóvá, véres húsmasszává vált.

A kihallgató szoba falait kiluggatták, akár az ementáli sajtot. Mindent beborított az alvadt, rozsdaszínű vér. Húscafatok, végtagok szétszórva.

Ezt nem igazán kellene a közrendőröknek mutogatni.

- Küldöm a takarítókat! - üzente Szirén - Mondjatok valamit az

ügyeleteseknek, de ne engedjétek be őket! Szép munka volt fiúk!

- De még milyen szép! - nézett végig Namer a helyiségen - Mint egy modern festmény!

Szerda reggel Erik kitörő lelkesedéssel indult.

Syrinx megírta levélben, hogy Timit kiszabadították, és már kutya baja sincsen.

Ráadásul felkerült a netre egy felvétel, ahol álarcos vámpírok alakulata ront rá az őt megkínzó emberekre. Miután a lányt kiszabadítják, még látható, ahogy beleteszik az egyik korábbi fogva tartóját a Boer kockába.